

ผลของการสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเอกชนในจังหวัดกระบี่

Effects of Teaching by Group Process that Affect the Work Submission Behavior of Grade 8 Students Private schools in Krabi

รุฮานี คำดี^{*1} และ ละมุล รอดขวัญ²

Ruhanee Domdee^{*1} and Lamun Rodkhwan²

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้¹

Graduate Student, Graduate Diploma Program in Teaching Profession, Faculty of Humanities and Social
Science, Southern College of Technology

อาจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้²

Faculty Member, Dr. Faculty of Humanities and Social Science, Southern College of Technology²

*Corresponding author, E-mail: Ruhanee485@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการส่งงาน ก่อนเรียนกับหลังเรียนกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง และเปรียบเทียบพฤติกรรมการส่งงาน หลังเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกับเกณฑ์ร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ กลุ่มทดลองจำนวน 12 คน กลุ่มควบคุมจำนวน 12 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุกุลศาสนวิททยากระบี่ ใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสังเกตพฤติกรรมการส่งงาน

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการส่งงานก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบกลุ่มและการสอนแบบเรียนปกติ ภาพรวมพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนนักเรียนกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองแตกต่างกัน และ พฤติกรรมการส่งงานหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง สูงกว่าร้อยละ 80 โดยผลจากการศึกษาสามารถเป็นข้อมูลสำหรับการศึกษาหรือการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้การเรียนแบบกระบวนการทำงานกลุ่ม ในระดับมัธยมศึกษาต่อไป

คำสำคัญ: การสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม พฤติกรรมการส่งงาน

Abstract

This research aimed to compare pre-class and post-class work submission behaviors among students in the control group and the experimental group, and to compare their post-class work submission behaviors between both groups using a criterion of 80%. The subjects were a control group of 12 eighth-grade students and an experimental group of 12 eighth-grade students at Sakunsat Witthaya Krabi School, selected through purposive sampling. The research instruments were a lesson plan and a work submission behavior observation form. The findings showed that there was a difference in the overall pre-and post-class work submission behaviors of the students between the experimental and control groups. Post-class work submission behaviors among the students in both groups exceeded the 80% criterion level. The results of this study can serve as useful information for other research studies on related to student-centered and group-based instruction for grade 8 students.

Keywords: Group-Based Instruction, Work Submission Behaviors

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาที่จะต้องพัฒนากำลังคนให้มีขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันบนเวทีโลกจึงได้มีแผนการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ (พ.ศ. 2550-2564) มีแผนการผลิตและพัฒนาากำลังคน เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของชาติ (พ.ศ. 2557) ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาคนอย่างยั่งยืน และจากแนวโน้มการปฏิรูปการศึกษาในหลายประเทศได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับ “ทักษะ” (Skill) หรือความชำนาญในการปฏิบัติมากยิ่งขึ้นเหนือเนื้อหาตามตำรา (Content) (กรมวิชาการ, 2543) ซึ่งองค์การยูเนสโกได้แนะนำว่า ผู้เรียนควรมีทักษะที่ครอบคลุม 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน คือ ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ทักษะเพื่อการทำงาน คือ ทักษะพื้นฐานในการทำงานของทุกอาชีพ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสาร ทักษะเฉพาะอาชีพ คือ ทักษะเบื้องต้นของอาชีพที่สนใจ

การเรียนการสอนในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี รายวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ รหัสวิชา ง 22102 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเอกชนในจังหวัดกระบี่ประจำภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2562 แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนสอบ คิดเป็นร้อยละ 30 และคะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 70 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 70 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ และงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำส่ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักเรียนทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหา นั้น ๆ เสร็จแล้ว (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2540) ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่า มีมากหรือน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมการรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่งถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูจะไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียนได้ ซึ่งครูผู้สอนสังเกตและพบว่า มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไม่ส่งงานที่มอบหมายหรือส่งไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด

จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี รายวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

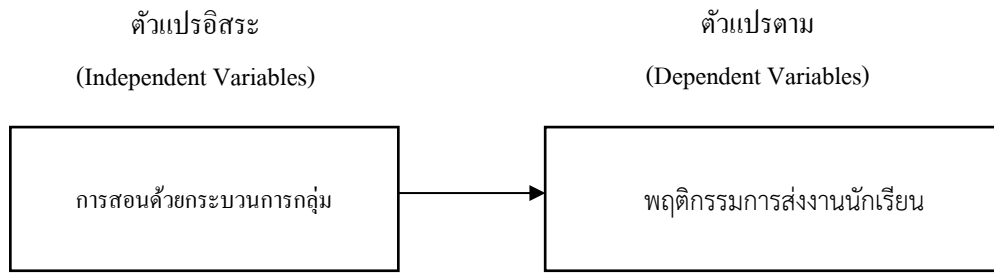
1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการส่งงาน ก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการส่งงาน หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กับเกณฑ์ร้อยละ 80

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาผลของการสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม ที่มีต่อพฤติกรรมการส่งงานนักเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเอกชนในจังหวัดกระบี่ สังเคราะห์ในขอบเขต

การสอนด้วยกระบวนการกลุ่มสามารถเกิดขึ้นได้จากการเรียนการสอนแบบโครงการ (ลัดดา ภูเกียรติ, 2544) การเรียนแบบโครงการสามารถทำให้นักเรียนทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มบุคคลในกลุ่มมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน การที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้นั้นนักเรียนต้องรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมการส่งงาน ผู้วิจัยต้องการศึกษาในหน้าที่เป็นความสามารถในการจัดการของนักเรียน ผู้วิจัยจึงได้ เลือกแนวคิดของ (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2540) ซึ่งได้กล่าวถึงองค์ประกอบไว้ 6 ขั้นตอนได้แก่ 1) การวางแผนการทำงาน 2) การให้ความร่วมมือในการทำงาน 3) การแสดงความคิดเห็น 4) ความกระตือรือร้นในการทำงาน 5) ความรับผิดชอบในหน้าที่ และ 6) ส่งงานหรือแบบฝึกหัดได้ตรงตามเวลาที่กำหนดการ โดยนำมาเขียนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย (รูปที่ 1)

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเอกชนในจังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกระบี่ จำนวน 1,201 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 24 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 12 คน กลุ่มควบคุม จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาการทำงานและพื้นฐานอาชีพ รหัสวิชา ง 22102 เรื่อง การประดิษฐ์ของใช้ ของตกแต่งจากวัสดุในโรงเรียนหรือท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสังเกตพฤติกรรมภาระงาน โดยเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริคส์ (Rubric) 3 ระดับ

ดำเนินการวิจัย

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 จัดเตรียมห้องที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ โดยแบ่งเป็นห้องเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสกุศลศาสน์วิทยากระบี่ จำนวน 12 คน สำหรับกลุ่มควบคุม และห้องเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนสกุศลศาสน์วิทยากระบี่ จำนวน 12 คน สำหรับกลุ่มทดลอง

1.2 กลุ่มควบคุม มีการจัดการเรียนการสอนตามปกติ ส่วนกลุ่มทดลอง มีการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม ซึ่งนักเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับห้องเรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 12 คน และกลุ่มทดลอง จำนวน 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยใช้ผลการเรียนรายวิชาการทำงานอาชีพ ของนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2562

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของครูผู้สอน

บทบาทผู้เรียน

- นักเรียนกลุ่มควบคุม มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนและการสั่งงานตามปกติ
- นักเรียนกลุ่มทดลอง มีการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม และสั่งงานให้นักเรียนทำโดยกระบวนการกลุ่มเช่นกัน

บทบาทครูผู้สอน

- แนะนำผู้เรียนเมื่อผู้เรียนมีข้อสงสัย
- กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความคิดที่หลากหลายและสนับสนุนให้ผู้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม
- ประเมินพฤติกรรมภาระงานของนักเรียนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมภาระงานของนักเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D), วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบที (Paired Samples Test, One Samples Test) และวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

ผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มตัวอย่าง

จากตารางที่ 1 พบว่าพฤติกรรมการส่งงานก่อนเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่อง การประดิษฐ์ของใช้ ของตกแต่งจากวัสดุในโรงเรียนหรือท้องถิ่น นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีการสอนด้วยกระบวนการกลุ่มมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .17 และพฤติกรรมการส่งงานหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .11 อาจกล่าวได้ว่า การสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม มีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการส่งงาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อหาค่าความแตกต่างทางสถิติระหว่างพฤติกรรมการส่งงานก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test Dependent พบว่า ค่า t-test เท่ากับ 4.00 และค่า Sig. เท่ากับ .002 แสดงว่าพฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .01

จากตารางที่ 2 พบว่าพฤติกรรมการส่งงานก่อนเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่อง การประดิษฐ์ของใช้ ของตกแต่งจากวัสดุในโรงเรียนหรือท้องถิ่น นักเรียนกลุ่มควบคุมที่มีการสอนด้วยวิธีปกติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .19 และพฤติกรรมการส่งงานหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .07 เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อหาค่าความแตกต่างทางสถิติระหว่างพฤติกรรมการส่งงานก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test Dependent พบว่าค่า t-test เท่ากับ 1.255 และค่า Sig. เท่ากับ .235 แสดงว่าพฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มควบคุมก่อนเรียนและก่อนเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05

ตารางที่ 1 พฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มทดลอง

กระบวนการสอน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	12	2.32	.17	4.00	.002
หลังเรียน	12	2.60	.11		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 พฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มควบคุม

กระบวนการสอน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	12	2.33	.19	1.255	.235
หลังเรียน	12	2.39	.07		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการหาประสิทธิภาพของกระบวนการสอน

จากตารางที่ 3 พบว่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) ของประเมินพฤติกรรมการส่งงานนักเรียน คิดจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 12 คน ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 79.63 มีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80 ตัวแรก สำหรับประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์กลุ่มทดลอง (E2) ของประเมินพฤติกรรมการส่งงานนักเรียน คิดจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินพฤติกรรมการส่งงานหลังเรียน พบว่า ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ของชุดฝึกทักษะฯ เท่ากับ 86.50 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80 ตัวหลัง

ตารางที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของกระบวนการสอน

กระบวนการสอน	จำนวน	ร้อยละคะแนนเฉลี่ยรวม	S.D.	ความหมาย
E ₁	12	2.39	.07	มีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์
E ₂	12	2.60	.11	มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

ผลการวิจัย

1. จากวัตถุประสงค์ของการสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียน หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การประดิษฐ์ของใช้ ของตกแต่งจากวัสดุในโรงเรียนหรือท้องถิ่น ก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่า พฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนนักเรียนกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการกลุ่มเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดแรงผลักดันที่เกิดจากบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมารวมตัวกัน โดยมีความสัมพันธ์มีการสื่อสาร และมีการปรับตัวเข้าหากัน ซึ่งก่อให้เกิดพลังขึ้นในกลุ่ม โดยผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดขึ้น แล้ววิเคราะห์ประสบการณ์จากการเรียนการสอน ดังนั้นพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มจึงมีความสำคัญต่อการจัดเรียนการสอนทั้งในและนอกโรงเรียน

2. จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงาน หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กับเกณฑ์ พบว่า พฤติกรรมการทำงาน หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง สูงกว่าร้อยละ 80

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม สามารถส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานนักเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ เนื่องจากการสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม มีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการทำงานของนักเรียนที่สอนด้วยกระบวนการกลุ่มสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่มเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ภายในกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้สามารถส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ตลอดจนแลกเปลี่ยนแนวความคิดกับเพื่อนคนอื่น ๆ ในสิ่งที่ตนเองยังไม่ทราบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของช่อเอื้อง อุทิศสารณัฐกานต์ พึ่งกุล และ พรพิมล อ่อนศรี (2560) ผลจากการใช้กระบวนการกลุ่มในการสอนทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. พฤติกรรมการทำงานของนักเรียนที่สอนด้วยกระบวนการกลุ่ม หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เมื่อมีการเทียบกับเกณฑ์ พบว่า สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จึงเชื่อได้ว่า การสอนแบบกลุ่มสามารถส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านการส่งงานสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการกลุ่มเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดแรงผลักดันที่เกิดจากบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมารวมตัวกัน โดยมีความสัมพันธ์มีการสื่อสาร และมีการปรับตัวเข้าหากัน ซึ่งก่อให้เกิดพลังขึ้นในกลุ่ม โดยผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดขึ้น แล้ววิเคราะห์ประสบการณ์จากการเรียนการสอน ดังนั้นพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มจึงมีความสำคัญต่อการจัดเรียนการสอนทั้งในและนอกโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรภัทร สินดี (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเชิงวิธีการที่เน้นกระบวนการกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เรื่องลำดับและอนุกรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเชิงวิธีการที่เน้นกระบวนการกลุ่ม สูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป

1. พฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนนักเรียนกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการกลุ่มเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดแรงผลักดันที่เกิดจากบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมารวมตัวกัน โดยมีความสัมพันธ์มีการสื่อสาร และมีการปรับตัวเข้าหากัน ซึ่งก่อให้เกิดพลังขึ้นในกลุ่ม โดยผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดขึ้น แล้ววิเคราะห์ประสบการณ์จากการเรียนการสอน ดังนั้นพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มจึงมีความสำคัญต่อการจัดเรียนการสอนทั้งในและนอกโรงเรียน

2. จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงาน หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กับเกณฑ์ พบว่า พฤติกรรมการทำงาน หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง สูงกว่าร้อยละ 80

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม สามารถส่งผลต่อพฤติกรรมการส่งงานนักเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ เนื่องจากการสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม มีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอในขณะที่มีการเรียนการสอน

1.2 ในการแบ่งกลุ่ม บางกลุ่มอาจจะมีความซับซ้อนในกลุ่มที่เป็นเพื่อนสนิทกัน เมื่อทำงานร่วมกันก็มีความสุข และทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกภายในกลุ่มไม่ค่อยสนิทกันการพูดคุย อธิบาย ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันอาจเกิดขึ้นน้อย ในการแก้ปัญหาดังกล่าวผู้วิจัย ควรชี้แจงเหตุผลให้ผู้เรียนได้ทราบว่าในชีวิตจริงเราจะต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นมากมายดังนั้นเราจึงต้องฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ถ้าแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงาน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาดูงานโดยใช้การเรียนแบบกระบวนการกลุ่มที่มีการผสมผสานเทคนิคการสอนหลาย ๆ วิธีเข้าด้วยกัน ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการส่งงานนักเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการส่งงานนักเรียน ที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มระหว่างการจัดแบ่งกลุ่มตามที่ครูกำหนดให้กับการจัดแบ่งกลุ่มตามความพอใจของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ช่อเอื้อง อุทิศสาร ญัฐกานต์ พึ่งกุล และ พรพิมล อ่อนศรี. (2560). ผลจากการใช้กระบวนการกลุ่มในการสอนทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2540). ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา: กรอบและแนวทางการดำเนินงาน. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ
- พรภัทร สินดี. (2557). ผลการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการเชิงวิธีการที่เน้นกระบวนการกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เรื่องลำดับและอนุกรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.